Lietas Nr. C28317415
Lietas arhīva Nr. C-0030-17/3

AIZMUGURISKS
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2017.gada 29.augustā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese I.Ramane
ar tiesas sēdes sekretāru I.Harkovu
piedaloties prasītāja pārstāvim K.Baltceram
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA /nosaukums A/ prasībā pret /pers. B/ par izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas un zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 30.jūlijā SIA /nosaukums A/ (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otro daļu, 5., 11., 11.[1]., 11.[3]., 12. un 28.[2]. pantu, Civillikuma 1488., 1772. un 1779.pantu, cēla tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas un zaudējumu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs apsaimnieko dzīvojamo māju Rīgā, Buļļi ielā 10.

Atbildētāja bez jebkāda tiesiska pamata aizņem dzīvokli /adrese A/, ar kopējo platību 23,86 m^2. Prasītājs ar atbildētāju nav noslēdzis dzīvojamās telpas īres līgumu. Atbildētājai dzīvokļa lietošanas tiesības pastāvēja kā bijušās īrnieces /pers. C/ ģimenes loceklei. Prasītāja rīcībā nav minētā dzīvojamās telpas īres līguma. Līdz ar to atbildētājai ir pienākums maksāt par īri un saņemtajiem pakalpojumiem, jo starp pusēm pastāv faktiskās īres attiecības.

Maksājumi par īri un saņemtajiem pakalpojumiem veikti neregulāri un nepilnā apmērā. Atbildētāja nav sniegusi nekādus konkrētus mutiskus vai rakstiskus iebildumus par saņemtajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja no 2009.gada 1.maija līdz 2015.gda 1.jūlijam ir lietojusi dzīvokli un izmantojusi komunālos pakalpojumus, neveicot samaksu 2 084,06 *euro* apmērā par kuriem norēķinājies prasītājs, līdz ar to prasītājam radušies zaudējumi.

2015.gada 18.maijā atbildētājai nosūtīts brīdinājums, aicinot atbildētāju atbrīvot dzīvokli un nokārtot parādsaistības, brīdinot par prasītāja nodomu sniegt prasību tiesā par atbildētājas izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas. Atbildētāja dzīvojamās telpas nav atbrīvojusi un parādsaistības nav nokārtojusi.

Prasībā lūgts izlikt atbildētāju no dzīvojamās telpas /adrese/, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas, piedzīt no atbildētājas prasītāja labā parādu par īri un saņemtajiem pakalpojumiem par dzīvokļa lietošanu 2 084,06 *euro* apmērā un tiesāšanās izdevumus 388,45 *euro*, kā arī noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību tiesai nav iesniegusi.

2017.gada 17.jūlijā tiesā saņemti prasības pieteikuma papildinājumi, norādot, ka par laiku no prasības pieteikuma iesniegšanas palielinājies prasītāja zaudējumu apmērs, kas saistīts ar īres dzīvokļa lietošanu, kā arī pieaudzis likumisko nokavējuma procentu apmērs.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par laiku no 2009.gada 1.maija līdz 2017.gada 1.jūlijam pamatparādu par īri un sniegtajiem pakalpojumiem 3659,54 *euro* un likumiskos nokavējuma procentus 694,93 *euro* par laiku no 2009.gada 3.jūlija līdz 2017.gada 1.jūlijam.

2017. gada 15. augusta tiesas sēdē prasītāja pārstāvis prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā un prasības pieteikuma papildinājumos norādītajiem apstākļiem un pamatiem.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. Tiesas sēdes laiks un vieta atbildētājai paziņots likumā noteiktā kārtībā. Tādējādi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3.punktu un otro daļu, ir pamats uzskatīt, ka atbildētājai tiesas sēdes vieta un laiks paziņots savlaicīgi, likumā noteiktā kārtībā. Atbildētāja neierašanās iemeslus tiesai nav paziņojusi, atlikt lietas izskatīšanu nav lūgusi. Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, uzskata par iespējamu skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 208.[1] panta pirmajai daļai, tā kā atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumus par prasību un nav ieradusies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu, lietā taisāms aizmugurisks spriedums.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāja pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav ieradies uz tiesas sēdi, nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

2010.gada 29.decembrī notikusī reorganizācija, apvienojot komercsabiedrības, tajā skaitā Rīgas pašvaldības SIA /nosaukums B/", un izveidojot SIA /Nosaukums A/, atbilstoši Komerclikuma 335.panta piektajai daļai, kur noteikts, ka apvienošanas gadījumā pievienojamās sabiedrības tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai, piešķir prasītājam prasības tiesības, kas izriet no 2003.gada 29.decembra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līguma Nr.DI-03-688-lī un 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.RD-11-910-Lī. Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.RD-11-910-Lī 2.6.1., 2.6.2.punktu prasītājam ir tiesības celt tiesā prasību par īres līguma izbeigšanu, izlikšanu un parāda piedziņu.

Saskaņā ar likumu „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmo daļu, dzīvojamā telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu, dzīvojamās telpas lietošanas tiesības citai personai var nodot dzīvojamās telpas īpašnieks, valdītājs, kā arī pašvaldība, ja tā atbilstoši likumam „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" uz likumīga pamata ieguvusi attiecīgo dzīvojamo telpu lietojumā. Savukārt šīs normas otrajā daļā noteikts, ka dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam vai apakšīrniekam ir dzīvojamās telpas īres vai apakšīres līgums.

Pārbaudot Vienotā datorizētā zemesgrāmatā pieejamo informāciju par nekustamo īpašumu /adrese A/, redzams, ka īpašuma tiesības nostiprināts Rīgas pilsētas pašvaldībai.

Lai gan lietas materiāliem nav pievienots prasītāja un mirušās īrnieces /pers. C/ noslēgtais īres līgums, tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja apgalvojumu, ka atbildētāja dzīvoklī dzīvo bez tiesiska pamata. Atbildētāja nav apstrīdējusi šo apstākli.

Lietas materiāliem pievienotais zvērināta tiesu izpildītāja akts Nr.138/040/2017-AKT, apstiprina, ka atbildētāja dzīvo dzīvoklī /adrese A/. Turklāt atbildētāja personiski norādījusi, ka dzīvoklī dzīvo bez īres līguma, t.i., bez tiesiska pamata.

Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantam, personas, kas patvarīgi – bez dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas – aizņēmušas dzīvojamās telpas, izliek tiesas ceļā bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, piedzenot visus zaudējumu, kas saistīti ar telpu nelikumīgu aizņemšanu un izlikšanu no tām.

Pastāvot iepriekš norādītajiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasība par atbildētājas izlikšanu no dzīvokļa īpašuma /adrese/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas ir pamatota un apmierināma.

Atbilstoši Civillikuma 1770.pantam ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Savukārt Civillikuma 1779.pantā noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Atbilstoši Civillikuma 1775.pantam katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Tomēr zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai nepieciešams iegūt pierādījumus, kas apstiprina noteiktu priekšnosacījumu pastāvēšanu. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 2.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKC – 143 norādīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv trīs priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; zaudējumu esamība; cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību. Kā norādīts tiesību doktrīnā „Ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildus izdevumus un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas" (*sk. K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006, 238.lpp.*).

Kā jau konstatēts, tad atbildētāja pretēji likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otrās daļas nosacījumam, bez spēkā esoša īres līguma aizņēmusi dzīvojamo telpu /adrese/. Līdz ar to konstatējama atbildētājas prettiesiska vainojama rīcība dzīvojot bez īres līguma, t.i., bez tiesiska pamata prasītāja apsaimniekotajā un Rīgas pilsētas pašvaldībai piederošā nekustamā īpašumā un turklāt izmantojot visus ar dzīvokļa lietošanu saistītos pakalpojumus par tiem nemaksājot. Ar šādām darbībām atbildētāja liedz prasītāja apsaimniekošanā nodoto nekustamo īpašumu pašvaldībai nodot īrē citai personai, kā arī rada zaudējumus, kas ceļas no nepieciešamības prasītājam apmaksāt pakalpojumu sniedzējiem atbildētājas izmantotos ar dzīvokļa lietošanu saistītos pakalpojumus.

Lietas materiāliem pievienotais prasības summas aprēķins un izdruka par maksājumiem apstiprina, ka atbildētāja laikā no 2009.gada 1.maija līdz 2017.gada 1.jūlijam ir veikusi vienu ar dzīvokļa lietošanu saistītu maksājumu. Pēdējais maksājums saņemts 2009.gada jūnijā 25,07 *euro* apmērā.

Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja būtu veikusi jebkādu tiesisku pasākumu kopumu, lai legalizētu savu statusu dzīvoklī /adrese B/, vai būtu veikusi ar dzīvokļa lietošanu saistīto pakalpojumu samaksu. Tāpat tiesai nav arī iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja apgalvojumu, ka atbildētāja ir izmantojusi ar dzīvokļa lietošanu saistītos pakalpojumus, kā arī ar šo pakalpojumu izmantošanu saistīto zaudējumu aprēķinu.

Tiesa atzīst, ka atbildētājai neveicot, komunālos maksājumus nodarījusi prasītājam zaudējumus, jo veicot nekustamā īpašumu pārvaldīšanu prasītājam kā nekustamā īpašuma apsaimniekotājam, jānorēķinās ar citiem pakalpojumu sniedzējiem.

Tādējādi tiesa secina, ka prasītājam, veicot ar dzīvokļa lietošanu saistītos maksājumus un nesaņemot īres maksu par nekustamā īpašuma izīrēšanu, prasītājam radušies zaudējumi, kas cēlušies no atbildētājas prettiesiskas rīcības – aizņemot dzīvokli bez īres līguma un saņemot pakalpojumus, neveicot par tiem samaksu. Tiesa atzīst, ka prasītājam nodarītie zaudējumi ir tiešā cēloņsakarībā ar šo atbildētājas prettiesisko rīcību.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētājas zaudējumus par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem 3659,54 *euro* par laiku no 2009.gada 1.maija līdz 2017.gada 1.jūlijam. Lai gan lietas materiāliem nav pievienoti dokumenti, kas apstiprinātu prasītāja veiktos maksājumus par trešo personu sniegto pakalpojumu dzīvokļa īpašuma /adrese/, uzturēšanai samaksu, tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītājs kā apsaimniekotājs samaksu veicis no saviem līdzekļiem, lai prasītājam par samaksas kavējumu netiktu piemēroti saistību pastiprinājuma līdzekļi. Tādējādi atzīstams, ka noticis prasītāja esošās mantas samazinājums, t.i. radīti zaudējumi.

Ievērojot norādīto tiesa uzskata, ka prasība par zaudējumu piedziņu ir pamatota un apmierināma, piedzenot no atbildētājas prasītāja labā zaudējumus par īri un saņemtajiem pakalpojumiem 3659,54 *euro*.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Ievērojot to, ka atbildētāja un prasītājs nav noslēguši individuālu apsaimniekošanas līgumu un atbildētāja dzīvo /adrese A/, prasītājam uz likuma pamata ir radušās tiesības prasīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus.

No lietas materiāliem pievienotā 2015.gada 18. maija brīdinājuma redzams, ka prasītājs informējis atbildētāju par parāda esamību. Prasītājs lūdzis atbildētājai veikt samaksu par saņemtajiem pakalpojumiem un atbrīvot patstāvīgi aizņemtās telpas, brīdinot par nodomu iesniegt prasību tiesā par izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas. Līdz ar to, tiesa secina, ka atbildētāja pieļāvusi parādnieka nokavējumu un prasītājam ir radušās tiesības veikt likumisko nokavējuma procentu aprēķinu.

Atbilstoši Civillikuma 1756.panta noteikumiem, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu un tie aprēķināmi 6% gādā no nesamaksātās parāda summas.

Prasītājs par laiku no 2009.gada 3.jūlija līdz 2017.gada 1.jūlijam aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus 694,93 *euro* apmērā no summas, ko veido nesaņemtā īres maksa un maksa par saņemtajiem ar dzīvokļa lietošanu saistītajiem izdevumiem. Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka nepastāv strīds, ka atbildētāja, bez jebkāda tiesiska pamata lietojot dzīvokli, ir nodarījusi prasītājam zaudējumus. Tādējādi svešas (mantas) naudas lietojuma fakta

konstatācija nav saistāma ar tiesas sprieduma dienu, bet gan ar pašu mantas samazinājuma brīdi, līdz ar to pastāv pamats Civillikumā paredzēto nokavējuma procentu piedziņai.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja veiktā aprēķina pamatotību, līdz ar to prasība par likumisko nokavējuma procentu piedziņu par laiku no 2009.gada 3.jūlija līdz 2017.gada 1.jūlijam ir pamatota un apmierināma, piedzenot no atbildētājas prasītāja labā likumiskos nokavējuma procentus 694,93 *euro* apmērā.

Civillikuma 1838.pants nosaka tas, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai paskaidrojumus par prasību vai pierādījumus, kas liktu apšaubīt prasītāja norādītos apstākļus un veiktos aprēķinus. Tādejādi tiesa uzskata prasību par zaudējumu 3659,54 *euro* un likumisko nokavējumu procentu 694,93 *euro*, kopā 4354,47 *euro* piedziņu par pierādītu un apmierināmu pilnībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to no atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 408,92 *euro* un 71,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, ko prasītājs samaksājis, sniedzot prasību tiesā, kopā 484,76 *euro*.

Bez tam, ņemot vērā to, ka lietas iztiesāšanas gaitā radušos tiesas izdevumu faktiskais apmērs ir 16,18 *euro*, atbilstoši Civilprocesa likuma 39., 42. pantam, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 11,48 *euro* (16,18-4,70=11,48).

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 3659,54 *euro*. Ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punktā noteikto, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 204.[1] pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tādejādi, tiesa nosaka atbildētājam 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 41., 42., 97., 190., 195., 204.[1], 208.[1] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnīgi.

Izlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, no dzīvojamās telpas – dzīvokļa īpašuma /adrese/, ar visām viņai piederošajām mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Piedzīt no /pers. B/ SIA /nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, labā zaudējumus 3659,54 *euro*, likumiskos nokavējumu procentu 694,93 *euro* par laiku no 2009.gada 3.jūlija līdz 2017.gada 1.jūlijam un tiesas izdevumus 484,76 *euro*, kopā 4839,23 *euro* (četri tūkstoši astoņi simti trīsdesmit deviņi *euro* 23 *centi*).

Samaksa izdarāma: AS DnB banka, LV63 RIKO 0002 0131 9759 6;

Piedzīt no /pers. B/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11,49 *euro* (vienpadsmit *euro* 49 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama: Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR:90001672316; saņēmēja banka: Valsts kase, konta Nr.LV51 TREL 2190 4580 1900 0; maksājumu mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā Nr.C28317415.

Noteikt SIA /nosaukums A/ tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /Pers. B/likumiskos procentus – 6% gadā, no nesamaksātās pamatparāda summas 3659,54 *euro*, ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt /Pers. B/sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izskaidrot /Pers. B/, ka pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa notecējuma valsts labā piedzīto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apstiprinošs dokuments nekavējoties jāiesniedz tiesas kancelejā, pretējā gadījumā spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Atbildētāja 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesai, kura taisījusi aizmugurisku spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 29.augustā.

Tiesnese I.Ramane